NN 58/2022 (25.5.2022.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-235/21-9 od 16. ožujka 2022.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Arme Vagner Popović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., kojeg zastupaju odvjetnici Odvjetničkog društva B., D. i p. Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine T., T., koju zastupa opunomoćenica K. J., odvjetnica Odvjetničkog društva J. & V. d.o.o. iz R., u predmetu radi oglašavanja ništavim rješenja tuženika od 28. kolovoza 2019., u dijelu u kojem je određena visina naknade za pravo puta i način plaćanja ove naknade, na sjednici vijeća održanoj 16. ožujka 2022.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/21-04/14, urbroj: 376-08-21-4 od 23. lipnja 2021.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od dana primitka ove presude.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo spor radi ocjene zakonitosti rješenja tuženika kojim je odbijen njegov prijedlog za oglašavanje ništavim točaka 4, 5., 6, 7 i 8. rješenja tuženika, klasa. UP/I-344-03/16-11/53, urbroj: 376-05-3-19-22 od 28. kolovoza 2019. Navedenim rješenjem tuženika utvrđeno je da HT Infrastrukturni operator ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine T., a na kojima tužitelj ima izgrađenu EKI te je točkama 4-8 tog rješenja određen iznos godišnje naknade te način i rokovi plaćanja ove naknade.

2. Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika ističući da je nadležni sud (Visoki trgovački sud RH) 19. listopada 2020., donio pravomoćnu presudu kojom je odlučio o činjenici postojanja pravnog odnosa u pogledu korištenja nekretnina u vlasništvu zainteresirane osobe. Kako tužitelj sa zainteresiranom osobom ima sklopljen ugovor o služnosti smatra da je *ex lege* isključena iz primjene obveza plaćanja naknade za pravo puta. Unatoč pravomoćnoj presudi tuženik je donio rješenje kojim je odbio zahtjev tužitelja za oglašavanje ništavim pri čemu osporeno rješenje nema valjanog obrazloženja protivno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama, Pravilniku o potvrdi i naknadi za pravo puta, Zakonu o cestama, Ustavu RH te sudskoj praksi ovog Suda i tuženika. Smatra da stajališta ovog Suda na koje se poziva tuženik nisu primjenjiva u ovoj pravnoj stvari te ističe da se zahtjev temelji na nespornoj činjenici postojanja uređenog odnosa i ugovorene naknade za korištenje nekretnina na kojima je položen EKI što pravno onemogućuje opstojnost rješenja i izvršenje plaćanja obveza po osnovi tog rješenja. Obrazlaže dispozitivnost zakonskih odredbi o pravu puta iz Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta te se poziva na članak 2. Zakona o cestama koji dopušta da se na javnim cestama za potrebe polaganja infrastrukturnih vodova zasniva pravo služnosti i pravo građenja te odredbu članka 122. koja propisuje da će se raniji ugovor o korištenju zamijeniti sklapanjem ugovora o pravu služnosti. Ističe da su sklapanjem ugovora stranke stavile izvan primjene dispozitivne odredbe Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika te ukazuje da ovi propisi kao i drugi propisi koji dolaze u primjenu ne zabranjuju da se pravni odnos, pravo puta vezano za EKI, primjenom načela dispozitivnosti i autonomije stranaka uredi drugačije nego što određuju odredbe o pravu puta kao pravnom odnosu propisanom zakonom. Stoga smatra da je uređenje međusobnog odnosa dopušteno ZEK-om i Pravilnikom i u obliku pravnog posla na ugovornoj osnovi kojim se osniva pravo služnosti kao stvarno pravo pri čemu sklopljeni pravni posao dovodi do prestanka primjene dispozitivnih odredbi ZEK-a i Pravilnika. Smatra da je time prestala i obveza plaćanja naknade za izvršenje ovlasti iz prava puta jer ova obveza dolazi do primjene samo ako stranke nisu drukčije